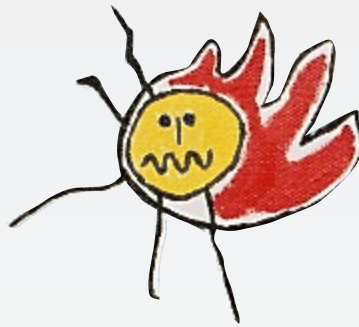

Norges satsning på vindindustri har hittil vært en gigantisk og unødvendig tragedie for naturen. Ikke minst for innbyggere i distriktene som blir rammet av anleggsvirksomheten og sprengningene som foregår med tungt politioppbud. Stakkars politi som må stille opp mot egen befolkning som kun ønsker å verne sine friområder.

Enorme arealer midt i fugletrekkene blir til steinørkener og industrianlegg, en skam for nasjonens ledere, for utbyggere og investorer som har vært med på å lansere eufemismen «Vindmøllepark».

Konsekvenser og fremtidig bærekraft ved utbygging av havvind virker allerede å være så dårlige at havvind bygges ned i Europa. Turbinrotorer kan vanskelig resirkuleres, avskalling vil føre til enda mer griseri og gift i havet. For oss som samler inn marint avfall i frivillige aksjoner, er det utrolig negativt å lese om satsningen på havvind. Mikroplast er det nok av fra før, livet i havet spiser dette og det havner til slutt i kroppen din. Selv om du spiser på Maemo.

Vår klode har magiske skapninger som lundefuglen, og vi elsker en soledgang uten blinkende rotorer i horisonten. Er vi så fattige at vi må miste dette?

Bølandet 18. august 2021
Lise Nymark-Engelstad